

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.237 van 23 april 2015
in de zaak A. 215.282/XIV-36.297**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Luc Denys
 kantoor houdend te 1030 Schaarbeek
 AdolpheLacomblélaan 59-61
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 12 maart 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 138.035 van 6 februari 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 20 maart 2015aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van Stateen van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Er kan niet worden ingezien op welke wijze de vaststellingen in het bestreden arrest dat enerzijds verzoekers voorgehouden profiel en zijn tewerkstelling binnen de Mukhabarat geloofwaardig zijn, maar dat hij anderzijds, in het licht van de mogelijke toepassing van de uitsluiting vervat in artikel 55/2 van de wet van 15 december 1980

‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’, zijn functies minimaliseert en verdoezelt, in die mate dat het niet aannemelijk is, tegenstrijdig zouden zijn. Ook wat betreft verzoekers talenkennis en zijn verantwoordelijkheden binnen de Mukhabarat ten tijde van de oorlog met Iran kan verzoeker niet gevolgd worden in zijn stelling dat het arrest tegenstrijdige motieven bevat. Er wordt in het bestreden arrest immers niet getwijfeld aan zijn tewerkstelling, doch wel aan het feit dat hij geen Farsi zou spreken, gelet op de belangrijke positie die hij bekleedde binnen het repressieve onderdeel van het regime van Saddam Hoessein en zijn taak om inlichtingen te verzamelen over de vijand Iran en tegenstanders van het regime. Verzoeker maakt geen schending van de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdisctionele beslissingen aannemelijk. Het eerste middel is kennelijk ongegrond.

Met het tweede middel tracht verzoeker aan te tonen dat de overwegingen in het bestreden arrest niet volstaan om “te bewijzen of zelfs maar aannemelijk te maken” dat hij de vereiste individuele verantwoordelijkheid draagt zoals vereist door artikel 1, F, a), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951. Dergelijke uiteenzetting raakt echter de grond van de zaak terwijl de Raad van State niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Het tweede middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op drieëntwintig april tweeduizend vijftien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams